

Η Παναγία Θεοτόκος στην Υπαπαντή του Κυρίου

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας

«και σου σε αυτής την ψυχήν διελεύσεται ρομφαία» (Λουκ.2,35)

Ποιος άλλος σε τούτη, τη γη θα μπορούσε ποτέ να συγκριθεί με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, στην υπομονή κι απαντοχή στα δεινά και τα μαρτύρια, παρά η Παναγία Μητέρα Του;

Ο πρεσβύτες Συμεών -με τα πάλλευκα σαν το χιόνι μαλλιά του, σαν ένας λευκός

κύκνος- προφήτευσε τα μελλοντικά μαρτύριά της και τα παρομοίασε με ρομφαία που θα διαπεράσει την ψυχή της.

Ήδη είχε διαπεράσει ρομφαία την ψυχή της, όταν ο δίκαιος Ιωσήφ την αμφισβήτησε κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης της· η δεύτερη, όταν έπρεπε να φύγει στην Αίγυπτο, για να μην την προλάβει το σπαθί του Ηρώδη· και η τρίτη, η τέταρτη και πολλές περισσότερες ακόμη, όταν είδε το μίσος και τις δολοπλοκίες της γερουσίας των Εβραίων εναντίον του Υιού της, μέρα τη μέρα, καθ' όλη τη διάρκεια που Εκείνος κήρυττε και θαυματουργούσε ανάμεσα στους ανθρώπους.

Αλλά η πιο αιχμηρή, κοφτερή μαχαιριά που διαπέρασε την ψυχή της ήταν όταν στεκόταν κάτω από τον Σταυρό του Υιού της και Θεού.

Αυτή τη ρομφαία είχε προβλέψει και αναφέρει προφητικά ο άγιος πρεσβύτες Συμεών.

Η σιωπή της ήταν μεγαλοπρεπής και συγκλονιστική και πίσω απ' αυτήν, σαν να ήταν πέπλο, έκρυβε όλες τις οδύνες και τις πληγές της καρδιάς της.

Το σούρουπο, όλοι αυτοί οι αμέτρητοι πόνοι που είχαν συσσωρευτεί στα μύχια της καρδιάς της Παναγιάς έλαμπαν σαν άσβεστη φλόγα πίστεως, ελπίδας και τελείας αφοσιώσεως στον Θεό.

Ω! η ένθεος θεραπαινίς του Κυρίου, η ασύγκριτη σε ευγένεια ψυχής!

Είδε τον εαυτό της ολοκάθαρα στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας,

διάβασε για τον εαυτό της στις προφητείες· συνομίλησε με τους αγγέλους -τους αγγελιαφόρους του Θεού.

Κατά συνέπεια γνώριζε πως όλα όσα της συνέβαιναν, η χαρά ή ο πόνος, προέρχονταν από τον Θεό.

Η Παναγία δεν ήταν ενθουσιώδης στην έκφραση της χαράς της ούτε γόγγυζε στον πόνο της, αλλά παρέμενε σιωπηλή και κρατούσε όλα αυτά μέσα στην καρδιά της.

Παναγία, Παρθένε Θεοτόκε, αξίωσε και εμάς να υπακούμε, όπως εσύ, στο θέλημα του Θεού!

Τω σω Υιώ και Θεώ ημών πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Από το βιβλίο του αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Ο Πρόλογος της Αχρίδος", των εκδόσεων Άθως.